

2.1. ÚVODEM K VYJÍŽDCE A DOJÍŽDCE DO ZAMĚSTNÁNÍ A DO ŠKOL

Ve Sčítání lidí, domů a bytů nechyběly ani údaje o dojíždění a vyjíždění za prací či do škol. Je to závažná problematika, protože moderní doba klade stále vyšší požadavky na mobilitu pracovní síly. Být flexibilní i z hlediska přepravy do zaměstnání je jedním z důležitých předpokladů úspěchu na trhu práce. I v České republice se v poslední době začíná projevovat nutnost častěji za prací dojíždět, než tomu bývalo zvykem v dřívějších letech. A odborníci poukazují na to, že v budoucnu tlak na pružnost pracovní síly i v tomto ohledu bude sílit. Problematika je však složitá: nejde jen o tradiční přístup, projevující se v malé ochotě lidí stěhovat se či dojíždět za prací. V České republice po pravdě nejsou k tomu vždy vytvořeny ani potřebné předpoklady. Spíše naopak – lidé si stěžují na rozpadající a nevyhovující dopravní síť, která nezaručuje vyhovující podmínky pro dojíždění. Z genderového pohledu jde navíc i o časovou náročnost dojíždění: jsou to zejména ženy, které rezignují na lepší pracovní místo a hledají práci bez ohledu na své vzdělání a své ambice, třeba i méně kvalifikovanou, hlavně aby byla co nejbližší jejich bydlišti. Jedině tak mohou totiž lépe zvládnout a skloubit všechny role – jak pracovní, tak rodinnou a mateřskou.

Analýza výsledků SLDB se zaměřila především na **rozdíly podle pohlaví v počtu vyjíždějících, ve frekvenci vyjíždění, ve vzdálenosti vyjížděky a ve způsobu přepravy. Sledovala i regionální rozdíly ve vyjíždění žen a mužů.** Tam, kde rozdíly byly, se ptala: kdo vyjíždí více, častěji, nebo na delší vzdálenost? Ženy, nebo muži? Používají odlišný způsob přepravy? Jsou kraje nebo okresy, kde jsou rozdíly ve vyjíždění žen a mužů větší než jinde?